

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 118.123 van 8 april 2003  
in de zaak A. 78.973/XII-1452.**

In zake : Maryse MAHIEU,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat B. Meganck,  
kantoor houdende te Nieuwerkerken-Aalst,  
Kerkstraat 14

tegen :

de GEMEENTE DROGENBOS.

---

**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Maryse Mahieu op 15 juni 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Drogenbos, meegedeeld met een 27 juli 1993 gedateerd schrijven, dat haar op 30 september 1993 verstrijkende aanstelling als bijzonder leermeesteres lichamelijke opvoeding aan de Franstalige gemeentelijke lagere school niet zal worden vernieuwd, alsmede van de daaropvolgende aanstelling door de gemeente van Jacqueline Decorte in deze betrekking;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. Mareen;

Gelet op de beschikking van 23 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. Vanden Abeele, die loco advocaat D. Wagner verschijnt voor verzoekster, en van advocaat M. Buekens, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoekster een eerste keer op 12 oktober 1993 een in het Frans gesteld verzoekschrift heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van dezelfde beslissingen; dat de Raad van State bij arrest nr. 74.029 van 2 juni 1998 besluit dat het beroep niet geldig is ingesteld, zulks na te hebben overwogen dat verzoekster dit verzoekschrift overeenkomstig de artikelen 64, eerste lid, en 54, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in het Nederlands had moeten stellen en dat het in het Frans gestelde verzoekschrift krachtens het artikel 65 van dezelfde gecoördineerde wetten nietig is;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat voorliggend beroep onontvankelijk is, omdat het beroep tegen de bestreden beslissingen in 1993 “zelf reeds laattijdig [werd] ingesteld”, zodat ook huidig beroep wegens laattijdigheid als onontvankelijk moet worden afgewezen;

Overwegende dat verzoekster antwoordt dat de aangevochten beslissing aan haar betekend werd bij een aangetekende brief van 27 juli 1993 “die nooit rechtstreeks haar bestemmeling bereikte” omdat zij “in het buitenland [was] op het ogenblik dat de Post het bericht van aangetekende zending op haar domicilie in de brievenbus deponeerde”, dat de persoon die door haar tijdens haar afwezigheid met de ontvangst van de post “belast was” met een brief van 6 augustus 1993 aan de gemeente vroeg om haar een afschrift van de zending te bezorgen, er op wijzend dat verzoekster in het buitenland verbleef tot eind augustus; dat verzoekster afschrift voorlegt van een brief van 6 augustus 1993 waarin haar raadslieden aan de verwerende partij vragen kopij te sturen van “een aangetekende brief” die zij “bij het begin van deze maand” aan hun cliënt toegestuurd heeft; dat het volgens verzoekster dan is: “de datum van ontvangst van de brief van de gemeente van vrijdag 13 augustus 1993, geadresseerd aan de raadslieden van verzoekster, aan welke een

afschrift van de brief dd. 27 juli 1993 was gehecht, die geldt als een betekening van de aangevochten beslissing”;

Overwegende dat het op 12 oktober 1993 ingestelde beroep ongeldig was omdat het in het Frans gestelde verzoekschrift nietig was; dat de nietige akte luidens artikel 65, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de termijnen van verjaring stuit en deze termijnen niet lopen gedurende de instantie; dat evenwel, om een termijn te stuiten, deze nog moet lopen; dat bijgevolg onderzocht moet worden of het oorspronkelijke beroep ontvankelijk was naar de tijd;

Overwegende dat verzoekster niet betwist dat de verwerende partij aan haar adres de eerste bestreden beslissing heeft meegedeeld met een aangetekende brief van 27 juli 1993 en dat zij erkent dat hiervan, bij haar afwezigheid, een bericht bij haar door de Post werd achtergelaten; dat volgens haar verklaringen zelfs een persoon tijdens haar afwezigheid met het ontvangen van de post “belast was”;

Overwegende dat de verjaringstermijn van zestig dagen om een annulatieberoep in te stellen ingaat met de dag van de kennisgeving van de bestreden beslissing; dat als die dag wordt beschouwd, bij een kennisgeving bij aangetekende brief, de dag van aanbieding ervan door de Post aan de woning van de bestemming, ook indien de betrokkene de zending niet in ontvangst neemt, bij voorbeeld omdat zij afwezig is; dat een loutere afwezigheid, zelfs in het buitenland, geen geval van overmacht is; dat bijgevolg de verjaringstermijn voor de eerste bestreden beslissing niet is aangevangen met de tweede kennisgeving ervan door verwerende partij aan verzoeksters raadslieden maar wel degelijk vanaf de eerste kennisgeving ervan aan verzoekster; dat aldus het oorspronkelijk op 12 oktober 1993 ingestelde beroep reeds laattijdig was omdat de verjaringstermijn reeds bij het instellen van het eerste beroep verstreken was; dat dan van de stuiting van een termijn door de nietige akte geen sprake meer kan zijn; dat dit tot gevolg heeft dat huidig beroep onontvankelijk is wat betreft de aan verzoekster in de brief van 27 juli 1993 meegedeelde beslissing;

Overwegende dat verzoekster met het tweede voorwerp van haar beroep de aanstelling bestrijdt van Jacqueline Decorte; dat zij die aanstelling enkel blijkt te bestrijden omdat zij ze ziet als gevolgakte van de eerste door haar bestreden beslissing; dat zij in haar verzoekschrift immers vijf middelen aanvoert die alle de onwettigheid beogen aan te tonen van de uitdrukkelijke weigering om haar aanstelling te hernieuwen, zonder ook maar een ervan rechtstreeks te betrekken op

de aanstelling van Jacqueline Decorte; dat ook de verwerende partij het verzoekschrift aldus heeft begrepen, nu zij zich tegen die middelen in de memorie van antwoord enkel verdedigt door de uitdrukkelijke niet-hernieuwing van de aanstelling te verantwoorden; dat het voordeel voor verzoekster bij de eventuele nietigverklaring van de aanstelling van Jacqueline Decorte ook dadelijk verbonden is met het succes van haar beroep tegen de uitdrukkelijke weigering om haar eerdere aanstelling in diezelfde betrekking te hernieuwen; dat uit de onontvankelijkheid van het beroep naar het eerste voorwerp dan ook volgt dat het beroep tegen het tweede voorwerp niet afzonderlijk ontvankelijk is; dat hieruit volgt dat het beroep in zijn geheel niet ontvankelijk is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht april 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | D. VERBIEST,        | kamervoorzitter, |
|        | J. LUST,            | staatsraad,      |
|        | G. VAN HAEGENDOREN, | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. DOMS,            | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**D. VERBIEST.**